Member's Representation.

†Sri M. P. L. SASTRY (Teachers' Constituency).—I want to submit to the Chair that some of the members of the House were expecting that the Government would come forward with a proposition with regard to their definite stand on language policy. Several States have submitted memoranda to the Central Government on the report submitted by the Official Languages Commission which is discussed by the Parliamentary Sub-Committee and on which Government Orders are likely to issue. The neighbouring State of Madras has been discussing the memorandum submitted by the State Government to the Central Government and it would have been a great advantage if the memorandum, if any, submitted by the State Government to the Central Government is discussed in the Legislature. Sir, even before the memorandum was submitted by the Madras Government, as could be seen from the speech of the Hon'ble Finance Minister of Madras State, an all-Parties meeting or conference was convened and they were all taken into confidence and then the memorandum was submitted by the Madras Government to the Central Government. I do not think our Government had the privilege of doing it at all. You know, Mr. Chairman, that democracy is nothing but administration by understanding and discussion. Unless there is discussion with several groups and leaders of parties, it would not carry weight and authority in a democratic Government that such a matter should carry. Now, this is the burning problem and it would be to the advantage of the State and it would be to the benefit of the people to know the views of the Members here. Therefore I am submitting to you to move the Government to have that memorandum submitted by the State Government to the Central Government in regard to the Official Languages Commission Report discussed here.

Sri V. VENKATAPPA (Minister for Education).—That is a suggestion made by the Hon'ble Member. We will consider that suggestion.

General Discussion on the Supplementary Estimates for the year 1957-58.

Mr. CHAIRMAN.—Supplementary estimates have been placed on the Table. As regards the procedure on financial matters, of course, I believe, Hon'ble Members are well aware. But I just want to read the relevant portion of the rules for the elucidation of some of the new Members.

"Rule 148: (1) The Chairman may at any time during the financial year allot a day for the presentation of a statement of supplementary, additional or excess expenditure when—

(*a*) " the amount authorised by the appropriation for a particular service for any financial year is found insufficient for purposes of that year, or

(*b*) a need arises during the current financial year for expenditure upon some new service not contemplated in the Budget of that year, or

(*c*) any money has been spent on any service during the financial year in excess of the amount granted for the service and for that year.

(2) The Chairman shall allot one or more days for discussion of such estimates of expenditure.

(3) No motion shall be moved on such supplementary, additional or excess statement of expenditure nor shall it be submitted to the vote of the Council."

Therefore Hon'ble Members may kindly offer their valuable opinion and views in respect of supplementary estimates on various items that have been asked for. As regards the scope of the discussion, Hon'ble Members have got right to offer remarks in respect of items covered in the supplementary estimates asked for and not on items which are not covered by the supplementary estimates. With these observations I request the Hon'ble Members to kindly offer their remarks.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Legislative Assembly Constituency).—What is the time allotted ?

Mr. CHAIRMAN.—I have allotted one day for this purpose. I suppose it is sufficient. Hon'ble Members will kindly confine their remarks to the Demands concerned. I think we will be able to finish in the course of the day. If necessary we will sit till 7 O'clock. When the Appropriation Bill on these Supplementary Demands come up later on for discussion, if anything is left out, we may take it up at that stage.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಪ್ರಸಂಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ಶ್ಯಾಮ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಜನ್ಮನಗಡಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ವ್ಯಾಧಿಯು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೋ ಈ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥಾ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಜೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರ ತೀವ್ರವಾದ ಕಟು ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಏನು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಒಂದು ರೀತಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಒಂದು ರೀತಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು. ಜೊತೆಗೆ ಅಪ್ಪು ದಪ್ಪ ಚರ್ಮ ಇದೆಯೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನಷಿಯಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಇಂಟರ್‌ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಮಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಸಂವಿಧಾನದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತು. ಆದರೆ ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 1957-58ನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಮೊತ್ತವೇನು ? ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದರು ? ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ? ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ವೇನು ? ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳ ನ್ನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ಟು ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸರಕಾರ ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ Capital outlay not met from Revenue ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3,01,00,300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಫಿಸಿಟ್ಟು ಬಜೆಟ್ಟಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು 1957ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು 15ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ—

"1957-58 ನೆಯ ವರ್ಷದ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು 1957ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚಿ 20ನೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ, ಈ ಅಡಚಣೆಗಳು ಆಪ್ಪೇನೂ ಬಗೆಹರಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ನಾನು 'ಖರ್ಚಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ನೈಜವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದುದು ತಪ್ಪುಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಬಹುದು. ಈ ಮಾತು ಇಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ಆದರೂ ಸಹ ಜಮೆಗಳಿಗೂ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ವಿಷಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೂ ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ." ಪ್ರಾಂತ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಡಳಿತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಇಡೀ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲಗಳ ತೀರ್ವೆಗಾಗಿಯೂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣಬೇಕಾಗುವುದೋ ಅದನ್ನು ಬಜೆಟ್ಟಿನೊಳಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖೋತಾ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸೆಸ್ಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು capital outlay not met from Revenue ಬಾಬಿಗೂ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆಯಿದೆ. ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ಹಿಡಿತದಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯನ್ನು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು. ಸುಮಾರು ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ಸೆಷನ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಈಗ ಪುನಃ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಾದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾನೂನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ)

ಬದ್ಧವಾಗಿ ಶಾಸನದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಲು ಈ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಇಂದು ಪಾಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಮೊದಲನೆದಾಗಿ, charged itemsಗಾಗಿ 22,15,400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 10ರಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ Explanatory Note ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:—

On page 6.—"To meet the interest charges of the loans transferred from Bombay for the last five months of 1956-57 expected to be adjusted during that year, but actually passed on for adjustment during current year."

Item Nos. 2 and 3.—"The additional sums now included are required to meet the expenditure on account of interest for six months and discount at 1·25 per cent payable on $4\frac{1}{4}$ per cent Development Loan 1969 issued in September 1957. No provision was made in the Budget Estimates for the current year, as these items of expenditure could not be determined in the absence of terms of the loan."

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗಲೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ತೆರುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಸಾಲದ ಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸರಕಾರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಡೆಫಿಸಿಟ್ಟು ಬಜೆಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಡೆಫಿಸಿಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೋ ಕೈವಾಡವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದೀತು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ನರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ತೆರಬೇಕಾದ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಆ ಸಾಲದ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿ ವಿಷ ಏರಿದಹಾಗೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಅಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ Explanatory Noteನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ನಾವು ಸಾಲವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಇವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಇದೂ ಏರುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರತ್ನಗರ್ಭಿಯಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನ್ಯತ್ತ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಹೌದು, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ ರತ್ನಗರ್ಭಿಯಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಇವುಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1956ನೇ ಇಸವಿಯ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇದು ಸಹಜವಾದ ಸಮಂಜಸವಾದ ದೇಶವೇ, ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ವೆನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಸರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಅನೇಕ ಜನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಾಲದ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಡ್ಡಿದರ, ಇವು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಈ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಬಾರದು ಮತ್ತು ಈ ಸಾಲವನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ತೀರಿಸಲು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿರುವ 4 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು charged items ಗಾಗಿ ಎಂದರೆ ಬಡ್ಡಿಗೋಸ್ಕರ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಚೋಕನ್ ಗ್ಯಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಾಗಿಯೆಂದರೆ (1) ಫಾರೆಸ್ಟ್, (2) ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್, (3) ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಇಷ್ಟು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚೋಕನ್ ಗ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾದನಂತರ C—Capital outlay not met from Revenue ಎಂಬ ಹೆಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚೋಕನ್ ಗ್ಯಾಂಟನ್ನು, Construction of irrigation, Navigation, Embankment Works (New Commercial) ಎಂಬ ಬಾಬಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಬಾಬಿನ ಕೆಳಗೆ 51ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚೋಕನ್ ಗ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನೋ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಚೋಕನ್ ಗ್ಯಾಂಟನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂಥ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೊಂದು ಚೋಕನ್ ಗ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೇಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಐಟಂ ಯಾವುದೆಂದರೆ–ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 13. ಮೈಸೂರ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಚೋಕನ್

ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಬರದಿರುವ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿ 1957ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇರುವಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಿ ಕೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಈ ಐಟಂನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇಕೆ ತರಲಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ "ಯಥೇಚ್ಛಂ ವಿಹರ" ಎಂಬ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವಿದೆ; ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಅರ್ಥ ಅಡಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಈ ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವಾದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ "New Service" ಎನ್ನತಕ್ಕ ಬಾಬಿಗೆ ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಇದರದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕರಣವಿದೆ. ಈ ದಿವ್ಯಾಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟಿನಲ್ಲಿ 'the post of the Chief Editor and other staff required for revision and publication were sanctioned in October 1957' ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ The actual salaries of the officers and the other staff belonging to the *Mysore Gazetteer* office could have been easily found out and that could have been shown here.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಅವರು ಈಗ ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀ–ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಆಗಿದೆ.

Sri M. P. L. SASTRY.—My suggestion to Government was that they could have given us the actual figures under this head instead of merely putting it as Rs. 100 as token grant.

ಇನ್ನು ಈ ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ—ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಭಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಉದರಾಭರಣ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಅಂಕೇ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಜನರು ಬಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತ ಎಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಈ ದಿವನ ಅಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ—ಆಡಳಿತ ಬಹಳ ಸಡಿಲವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಫೈಲುಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬಹು ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು, ಈ ದಿವಸ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಂಥ ಆ ಒಂದು ದುರ್ಭಿಕ್ಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಆಗಲೇ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವನ ಈ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಆರು ಗಂಟೆಗಳಕಾಲ ನಿರ್ಬಂಧನೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಅವರು ಸೇವೆನಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ಸೇವೆನಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಿರ್ಬಂಧನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆನಲ್ಪಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲ ಅರ್ಧಕ್ಕೇ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಂಥ ನಿಷ್ಕಾಮವಂತರನ್ನೇ ನೋಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗೆ ಆಡಳಿತ ಬಂದಿರುವಾಗ, ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಆಡಳಿತವರ್ಗಕ್ಕೂ ಒಂದು ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವಿರಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಯುನೈಟೆಡ್ ಕಿಂಗ್‌ಡಂನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಸೆಕ್ರೆಟೆರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್‌ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗವಾಗಲಿ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ಸಹೃದಯರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೇರಾಗಿ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂವ್ ಆಗತಕ್ಕ ಫೈಲುಗಳೇನೂ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲ. ಅವು ಒಂದು ಅಸ್ತಿ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿತರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಫೈಲುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನೂರಾರು ಜನಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಫೈಲುಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತದ ಉನ್ನತಿ ಅವನತಿಗಳನ್ನು ನೂಚಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಆಡಳಿತ ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವನ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ಬರುವ ಚಿನ್ಹೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 10ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

> "Estimates of amounts required for further expenditure in 1957-58: Irrigation Works—Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues:
>
> An outlay of Rs. 25,91,343 according to Departmental figures has already been booked up to the end of November 1957, against a provision of Rs. 22,00,000 in the current year's

(SRI M. P. L. SASTRY)

estimates. Extensive repair works had to be undertaken, as many of the tanks were damaged as a result of rains. The P.W.D. anticipates to incur the additional expenditure before the close of the year."

ಈ P.W.D. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಳೆ ಮೈಸೂರಿನ P.W.D. ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಈಗ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ಅವರು ಅವರ ಆಡಿಟ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಟ್ರೆಜರಿಯವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಾಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಖರ್ಚುವೆಚ್ಚಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಯಾ ತಿಂಗಳ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಯಾಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ತಯಾರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ P.W.D. ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ಇದಕ್ಕೇನೂ ಗಮನವನ್ನಾಗಲಿ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು 1956ನೆಯ ಆಡಿಟ್ ವರದಿಯ 19ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:--

> "Delay in settlement of accounts with Treasuries by the Public Works Department.—In paragraph 24 of the Audit Report 1956, mention was made of the non-submission of the schedule of monthly settlement with treasuries by the officers of the Public Works Department and the possible effect of non-reconciliation of the differences between the treasury and departmental figures."

They have also raised several objections in regard to clearance of objections. Their money value amounts to Rs. 13 crores and odd. "Some of these date back to periods as far back as 1942-43 and include the following important types of objections, the clearance of which appears to be delayed without adequate reasons or justification, and delay in settlement of which is likely to lead to the continuance of such irregularities" and this should be avoided immediately

"(*a*) want of estimates

(*b*) excess over estimates

(*c*) want of detailed bills, stamped receipts, etc.

(*d*) non-submission of detailed contingent bills for amounts drawn on abstract contingent bills

(*e*) non-recovery of excess payments

(*f*) want of sanction to continuance of temporary establishments."

ಇಲ್ಲಿ ಐದಾರು ತಪ್ಪಿತಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Want of estimates, excess over estimates, want of detailed bills, stamped receipts, non-submission of detailed contingent bills for amount drawn on abstract contingent bills, non-recovery of excess payment. Want of sanction to continuance of temporary establishment—ಈ ಐದಾರು ತಪ್ಪಿತಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವ ತಪ್ಪಿತಗಳು. ನುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಇದೇ ತಪ್ಪಿತಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ನೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಮೆಗೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಇರ್ರೆಗ್ಯುಲಾರಿಟೀಸ್ ಇದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

ಇನ್ನು Capital outlay not met from Revenue ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಔಟ್‌ಲೇ ನಾಟ್ ಮೆಟ್ ಫ್ರಂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ 57—57 (A) ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಗ್ರೆಚ್ಯುಟಿಸ್‌ನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೋಣಿಚೀಲದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ!

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಚ್ರೇಡಿಂಗ್ ಅಕೌಂಟ್ಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು--ಇವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಖರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು —ಪುಟ 19ರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ಮೆಮೊರ್ಯಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಓದಿನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದೇ ಐಟಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಷ್ಟೈ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾನೂ ತಾವೂ

ಇಬ್ಬರೂ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟರು. ಆರೀತಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಆ ಜನರೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ತಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಸೆಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದೆ, ಎಂದರೆ ಗೋಡೌನ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಗೋಣೀಚೀಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಲೈಯಬಿಲಿಟೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅದು ಗೋಡೌನ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯವಾಯಿತು!

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಇಲಿ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಅದು ಯಾವತರಹ ಇಲಿ ಇರಬಹುದು? ಈಗ No profit, No loss ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವರೀತಿ ಪೋರಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೂ ಜನಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದುದೂ ವಿಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆ ಕೂಡ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದೂ ವಿಹಿತ.

ಇನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುತಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊರಿಸಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತು ಮಾಡುವುದು, ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು, ನಾವು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ತುಂಗ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು—ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಬೇಕಾದುದು ಯೋಗ್ಯ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸ. ಕೆಲವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆಯೆಂದು ನೂಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೊನ್ಯರ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸುಭದ್ರಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕರಣ, ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕರಣ, ಈಗ ನಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕರಣ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರು ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಉಳಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಕರಣ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇವತ್ತು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಈರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಊಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ನೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

†Sri D. VENKATARAMIAH (Local Authorities' Constituency).—Sir, I rise to make a few observations on the Supplementary Estimates for the year 1957-58. It has been a well-established practice in democratic countries that whenever a need for spending of amounts which could not be foreseen at the time when the regular budget was prepared, the estimates are brought to the Legislature. I would like to restrict my remarks to one or two demands.

Demand No. 2 relates to remuneration to Shanbhogues and Patels, and the amount provided is Rs. 1,40,000. In speaking about this Demand, I want to bring to the notice of the House the recent judgment of the High Court in the Harihar Election Case, where it has been held that the office of Patel is not an office of profit. I am bringing this to the notice of the House because a number of circulars have been issued at various stages stating that Patels and Shanbhogues are Government servants and as such they should not take part in elections, they should not support any candidate or be candidates themselves. In view of the judgment of the High Court, the position has now become anomalous. The Government has issued circulars stating that they should not stand for elections and the High Court has held that they can stand for elections. I want the Government to make the position clear.

Mr. CHAIRMAN.—You are probably referring to Circulars issued prior to the decision of the High Court.

Sri D. VENKATARAMIAH.—Yes, Sir. All of them have been issued prior to the judgment of the High Court. Now in view of the fact it is held that remuneration got by the Patels and Shanbhogues from the Government is not in the nature of profit or the offices of patels and shanbhogues are not offices of profit, the Government must make a categorical statement.

Mr. CHAIRMAN.—Though they may not hold office of profit in the technical sense or as defined under the Constitution, do you mean to say that they are not Government servants in the other sense?

Sri D. VENKATARAMIAH.—I do not say either this way or that way. There is an anomalous position in view of the High Court's judgment. So the matter has to be clarified. I next come to Demand No. 5. Speaking of timber and other produce and sandalwood extraction, you know, Mr. Chairman that sandalwood is the monoply of the Government in the old Mysore State. In some territories of the Mysore State, sandalwood is available and they have been left with the *hiduvalidars*. But in the case of old Mysore State, those sandalwood trees belong to Government. This, I would submit, is an invidious distinction and differentiation between one citizen and another. Why not the Forest Act be amended?

Mr. CHAIRMAN.—In the old Mysore State, it is a monopoly.

Sri D. VENKATARAMIAH.—My submission to you, Mr. Chairman, is that law should be equal to all, to every citizen. If that is a law in one part of the State, let that be a law also in the other parts of the State.

Mr. CHAIRMAN.—You are referring to integrated parts of Mysore State?

Sri D. VENKATARAMIAH.—Yes. In Madras and Bombay, it is not a Government monopoly and as such I submit that this law should be equally applicable to every citizen, of the Mysore State. That apart, the point itself is whether the Government can have a monopoly of the sandalwood tree in a land belonging to the individual. Is it legal at all is entirely a different matter. For the present, I am not referring to it. As a legislator I am saying.....

Mr. CHAIRMAN.—You are pointing out that there should be uniform legislation?

Sri D. VENKATARAMIAH.—Yes, Mr. Chairman. The income that we are getting from sandalwood trees is really huge. But my submission is that we are not getting that amount of money from the sandalwood trees that we should have got because the smuggling of sandalwood is on an enormous scale. I bring to the notice of the House and the Treasury Benches that in particular portions of Chikballapur Sub-Division of Kolar District much of this smuggling is going on on a very big scale and to my knowledge nearly 20 to 25 cases have been booked latterly, but for various reasons, they have failed. What is it due to? Is it for want of investigation or what exactly is the reason, I do not know.

Mr. CHAIRMAN.—The Government have passed an ordinance empowering them to detain suspected carts and lorries, *etc*, where sandalwood is likely to be smuggled. Now it is coming up before you in the shape of a Bill.

Sri D. VENKATARAMIAH.—I am one with you, Mr. Chairman, that deterrent punishment should be given in that respect. So, my submission is firstly that there should be a uniform law regarding Forest Act.

Then I come to Demand No. 10. Sri Sastry referred to the amount of Rs. 25 lakhs and odd which has been spent against 22 lakhs provided in the current year's estimates and something more is now asked for. I may at once submit to you Mr. Chairman that particularly in Kolar District some estimates had been prepared. Whenever we approached the Executive Engineer and whenever we met in the District Relief Committee the Executive Engineer used to bring to the notice of the Committee that the matter has been referred to the Government and the amount is not available and he is awaiting instructions of the Government. Perhaps in view of that and the conditions in other Districts also, this has been brought up. I welcome this Demand No. 10, Mr. Chairman.

Finally, I come to Demand No. 57, regarding voluntary procurement of paddy. While welcoming this Demand I want to make a suggestion that not merely procurement of paddy should be undertaken immediately but the movement of rice also should be undertaken. The sale of rice should be immediately undertaken because there is scarcity of paddy and rice in Kolar District. So, I suggest movement of paddy in addition to procurement of paddy.

ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No 4744
ದಿನಾಂಕ Date.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಸರ್ವಿಸ್ ಅಥವಾ ಅನಿವಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ,ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಿದೆ. ಆಗಲೇ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಸೇರಿದರೆ ಆಗ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಖೋತಾ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬ್ರೈಜರಿ ಬೆಂಚಿನವರು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂಡಿನಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಐಟಂಗಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರವೂ ಕೂಡ ಲಿಮಿಟೆಡ್. . . .

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಕೆಳಗೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್, ಕೆಲವು ರೀ-ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್‌ನಿಂದ ಅಡ್ಜೆಸ್ಟ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಸೀಟ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಡೀಷನಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಓದಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—"Additional grant is required to meet further expenditure on account of Kanungo establishment" ಇದು ಏನು ಸ್ಯಾಮಿ ? ಕನಂಗು ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೇನು. ಶ್ರೀ ಕನಂಗು ಎನ್ನುವವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. Sri Baliga may kindly explain that. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅವರ ಹೆಸರಿನಮೇಲೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಬ್ರೈಜರಿ ಬೆಂಚಿನವರಿಗೇ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆಮೇಲೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 5 ರಲ್ಲಿ "Sandal Purchase" ಗಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಕೇಳಿದೆ. ಈ Sandal wood ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ರೇಟು ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಅಡಿಷನಲ್ ಗ್ರಾಂಟು ಬಾಬುಗಳು. ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಆಯಿಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ—ಇದರಲ್ಲಿ "Sandal Extraction, Purchase and Regeneration" ಎಂದಿದೆ. ಯಾವ ಐಟಂ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

Mr. CHAIRMAN.—In the note it is mentioned :

> "The additional grant is in view of the necessity to supply larger quantities of Sandal wood to the Sandal Oil Factory."

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಹೊಸದಾಗಿ ಏನನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು. ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದರಿಂದ ತಾವು ಹೆಡ್ ಬೈ ಹೆಡ್‌ನಂತೆ, ಡೀಟೆಲ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ತಾವು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಆಮೇಲೆ, ಟಿಂಬರು ಮತ್ತು ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಒಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇದೆ. ಟಿಂಬರಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಫಾರೆಸ್ಟು ಏಜೆಂಟುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೊಂಬುಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೇಪರು ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಬೊಂಬಿನ ಸರಬರಾಜಿನಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೊಂಬುಗಳನ್ನು ಈ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷವಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಐರನ್ ಪಕ್ಸ್‌ಗೆ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಸಪ್ಲೈಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಟು-ಒಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದವರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ವುಡ್ಡನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು, ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಹ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದರ ಬಾಬಿಗೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 50 ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೇಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೈಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಕಿ ಇದೆ. 1950ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಾನು ಹಳೆಯ ಸ್ಟೇಟಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಜೋಕನ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಅನಮಾಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೋಕನ್‌ಗ್ರ್ಯಾಂಟು ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಜೋಕನ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರಕಾರ ಮುಂಚೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟ ಇಡಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಜೋಕನ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ)

ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಏಳದಲ್ಲಿ "Taxes on Vehicles" ಬಗ್ಗೆ ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೆಕರಿಂಗ್ ಖರ್ಚ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ನಾನ್-ರೆಕರಿಂಗ್ ವೆಚ್ಚ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಹೀಗೆ ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ Explanatory Note ನಲ್ಲಿ Re-organisation of the Department—Advancesಗಾಗಿ 6,200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು Contingency fundನಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು Re-appropriate ಮಾಡಲು ಈಗ ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಪುಟ 20 ರಲ್ಲಿ, ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 58 ರಲ್ಲಿ "Loans to Khadi and Village Industries Board (to be newly opened)" Token Grant Rs. 100 ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಪುಟ 11ರಲ್ಲಿ, ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 27ರಲ್ಲಿ Cottage Industries Schemesಗಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗಾಗಿ 100 ರೂಪಾಯಿಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಸ್ಟೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದ ಸ್ಕೀಮುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಇವೆಲ್ಲ New Service ಗಳಾಗಿದ್ದದ್ದರಿಂದ in the course of the year, ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು Contingency fund ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು ಅಂತಹವುಗಳಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ Token Grantನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಎಸ್ಟಿಮೇಟು ತಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. Year end ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಇವತ್ತು ಈ ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಇಷ್ಟೇ Actuals ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇಲ್ಲಿ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 27ರಲ್ಲಿ Cottage Industries ಗಾಗಿ ಬೇರೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ. ಈ ಹಣ ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು Village Industries Scheme ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನವರು ತಂದಿದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸು ಗಳೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಬೋರ್ಡಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಿವೆ. ಹಿಂದೆ Multipurpose Society ಗಳಿದ್ದುವು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇವನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸಲು ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ಈಗ ನಾವು ಈ ನಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಅಡಳಿತ ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಕಂಬಳಿಗಳ ಮಾರಾಟದಲ್ಲೇ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಸಕ್ಕೆ 20 ಕಂಬಳಿ ಮಾರಾಟವಾದರೆ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಮಿಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂಬಳಿಗೂ ಅವರು ರಶೀದಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಡವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಏನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ದಿವಸ ಭತ್ತ ಕುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಪ್ರಕಾರ 25-30 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಥಾರೆಂಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಂಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚಗಳೇನಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಡ್‌ಜೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಜೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನಿದೆ?

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಆಡಳಿತ ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನಂ. 18ರಲ್ಲಿ 68,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. The State Port Officer has since intimated ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಆಫೀಸರು ಆ ರೀತಿ ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೀಗ ಇವರು ಈ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಆಫೀಸರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೇ, ಅಷ್ಟು ಹಣ ಅಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗಾಧರೂ ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿರಲು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಬೇಡವೇ?

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿಗೆ 50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ 1.5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ 68 ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಆಯಿತು. ಆ ಪೈಕಿ 50ಸಾವಿರ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು 68,000 ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾಯಿಂಟ್ ಇಷ್ಟೆ: ಆಫೀಸರು ಆ ರೀತಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವಿದನ್ನು ನಭೆಯ

ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರ ಇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಆ ಆಫೀಸರೇನು ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅಂಥ ಒಂದು ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೆಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. "ಎತ್ತು ಈಯುತೆಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು" ಎನ್ನುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 10ರಲ್ಲಿ Item No. 1. To meet the interest charges of the loans transferred from Bombay . . . ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ನಮಗೆ ಆ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಾಲ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಮಗಿನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ದರದ ಬಡ್ಡಿಯ ಸಾಲ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿರುವ ಬಡ್ಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಲಗೆಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೊಂದು ಅಡಿಷನಲ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಇನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಇದು ಎಂಥಾ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದೂ ಅಗತ್ಯ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ತಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ಲಸ್ ಅಂಡ್ ಮೈನಸ್ ಹಾಕಿ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ನ್ಯಾಯವಾದ ನಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದಾಗ ರೀ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—"It may be seen from the details furnished in the Statement that the additional expenditure proposed is, in many cases, covered by receipts and the demands now placed will not affect the financial position in view of increased revenue resources and savings anticipated under other heads for which supplementary demands have not been placed."

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 27. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಆರನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ 'ನ್ಯೂಸರ್ವಿಸ್' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ, ಹಳೆಯದೋ ಎಂಬುದು ಕ್ಲಿಯರಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಆರನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ "This is fully covered by central assistance" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 53 900 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು Contingency Fundನಿಂದ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ರಿಕೂಪ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಮುಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 28ರ ವಿಷಯ. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಆರನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ:

"The departmental requirements under this head were reduced at the time of finalisation of the budget proposals for 1957-58. As the amount actually required is seen to be more, this sum was advanced from the Contingency Fund."

ಇದು ಕ್ಲಿಯರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಇರ್ರೆಸ್ಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ಟನ್ನು ಕಡಮೆ ತೋರಿಸಲು ಇದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಏನು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ! ರಿಕ್ವೈರ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಅವೊತ್ತು ಎಷ್ಟು ಇತ್ತೋ ಇವೊತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗದೆ ನಲ್ಲುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನರೆಂಡರ್‌ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಜೋತಾ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾದುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ ತೋರಿಸಿ ಬೇರೆ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಡ್ಜೆಟ್ ವ್ಯಾನಿಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಂಟು ಬೇಕು ಎಂದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ ರಿಕ್ವೈರ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಬಾಬಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜೋತಾ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಸಾಲದು ಎಂದು 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಮೇಲೆ ಈಗ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಡಿಷನಲ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—To show less deficit in the Budget ಆಗ ಕಡಮೆ ಹಣ ಕೇಳಿದರು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಎಂದು back-doorನಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಜಗ್ಲರಿ ಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಆಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಇಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಬೇಕು

(ಸಭಾಪತಿಯವರು)

ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಕಟ್ ಡಾಕ್ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಜಾಸ್ತಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 32ರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಏರಿಯಾ ರಿಲೀಫ್ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಬೆಳಗಾಂ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಎರಡು ಡಿವಿಜ್‌ನ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸ ಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ರೀತಿ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೆಮಿಷನ್ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಕಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. No profit no loss ಬೇಸಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇರೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೈಕುಂಠ ಬಾಳಿಗ (ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರೊಳಗೆ ರಿಕವರೀಸ್ ತೋರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದು ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಪಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಖರ್ಚು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ?

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಲೋಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸದೆ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಾಖಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN.—We shall now rise for lunch, and meet again after half an hour.

The House adjourned for Lunch at Forty-five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Fifteen Minutes past Four of the Clock.

[MR. CHAIRMAN in the Chair]

†ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಕೆಂಪಹೊನ್ನಯ್ಯ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಸರ್ಕಾರದವರು 4,91,09,700 ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟು ಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವೆಲ್ಲ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಎಂತಲೂ ಕೆಲವು ಅಡ್ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂತಲೂ, ಕೆಲವು ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಂತಲೂ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತರಹವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವರ್ಷ ಆಖೈರು ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದರೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಇಷ್ಟೇ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬೇಡಿಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಏನು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಈ ರೀತಿ ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟಿಗೆ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿನಿಯೋಗ ವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಉದ್ಭವಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಂಥಾ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ವರ್ಷದ ಆಖೈರಿನಲ್ಲಿ ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟಿನ ಜೊತೆಗೆ ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ರೆಸೀಟ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 10ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಮೂಲಕ ರೆಸ್ಟೋರೇಷನ್ ಆಫ್ ಬ್ರೀಡ್ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆಂದು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1956ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಮಳೆ ವಿಶೇಷ ಬಿದ್ದುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಆದರೆ 1956-57, 1957-58 ಈ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಬ್ರೀಡ್ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿಲ್ಲ. ಹೋದ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫಸಲು ಕೂಡ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಇಫ್ಲೂಯೆನ್ಷಿಯಲ್ ಪೀಪಲ್ ಇದ್ದು ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಿದರೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಕೆರೆಯ ರಿಪೇರಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಉಳಿದಕಡೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಈಗಿನ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಬ್ರೀಡ್ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ತೂಬುಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿವೆ. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದ್ದರೂ ತೂಬುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಾರದೆ ಇರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಫೈಜು 8 ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 20ರ ಪ್ರಕಾರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರಿಗಾಗಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಅಟಾನಮಸ್ ಆದಮೇಲೆ ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ನರಾಸರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪುನಃ ಈ ವರ್ಷ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ

ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಂಟಿನ್ಯೂ — ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇದುವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಮೊಬಲಗು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಡೀಷನಲ್ ನಮ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಮೊಬಲಗನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಇನ್ನಾದರೂ ಮೊಬಲಗು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬರತಕ್ಕ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟು ಇತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. 55 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಂಬರು ಬಂದರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ವರ್ಷ ಆಖೈರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಯಾರು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಬಂದು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ನಮ್ಮ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಿಂದ ಬರುವ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪನ್ನು ಕಮಿಟಿಯವರು ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಂಚಿದರು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದರೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅರ್ಹರಾದ ಬೇರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 60-65 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಕನ್‌ಸಿಡರೇಷನ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಅರ್ಹರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖುದ್ದಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸುಮಾಡಿದ ಅರ್ಹರಾದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಅನೇಕ ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಂದು ಫ್ರೀಹಾಸ್ಟಲು ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಆಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬರೆದು ಇಲ್ಲಿ ಬಡಹುಡುಗರಿಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನೀವು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸುಮಾಡಿ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಫ್ರೀಷಿಪ್ ಇಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇರೀತಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕಕಡೆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇದ್ದುಬಿದ್ದಂಗ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ 1949ನೆಯ ಇಸ್ಪಿಯಲ್ಲಿ 75 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಕ್ಕೈರ್ ಮಾಡಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಿಸಿದರು. ಪ್ಲಾನ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ವಗೈರೆ ಆಗಿ ಹಣಕೂಡ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕಟ್ಟದೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಈಗ ಐಂಬತ್ತು ವರ್ಷಕಳೆದರೂ ಸಹ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಡೆಪ್ಯುಟೇಷನ್ ಹೋಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಬರೆದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರಯ್ಯನವರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳು ತಯಾರಾಗಿದ್ದವು. Administrative Sanction ಬಂದಿತ್ತು. Technical Sanctionಗೆ ಬಂದಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇದು 1957ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಗಿದ್ದ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳನ್ನು ವಾಪಸುಕಳಿಸಿದರು. ಪುನಃ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಕಟ್ಟಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಡಿಂಗನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಹೀಗೆ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ತರಗತಿಗಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ಗಂಟೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಸಂಜೆ 8 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರುವವರು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವರು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕಾರು ಮೈಲಿಗಳಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟುಸಾರಿ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಿರುಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿದ್ದು ಸ್ಕೂಲಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಯ Teacherಗಳು ಮತ್ತು Professorಗಳು ಡೆಲಿಗೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರು ಹಸಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವವರ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ (ಮಟ್ಟ) improve ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಕೆಂಪಹೊನ್ನಯ್ಯ)

ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಜನಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 38 ಗೋಮಾಳಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಬಂದಿದೆ. ಗೋಮಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವುಕಡೆ ಈ ಗೋಮಾಳಗಳನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯದೆ ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಂಜರು ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ತರುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ಹುಲ್ಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ದನಗಳಿಗೆ ಮೇಯಲು ಹುಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ದನಗಳು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಜಮೀನುಗಳ ಸ್ಕೀಮಿಗಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿಯವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಯಾವ ಷರತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಶದಪಡಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 32 ಅಲ್ಲಿ Distress Relief works ಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಲಬರಲ್ ಆಗಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ Distress Relief works ಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು write off ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ; ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು; ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪೊಬಲಗನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲರುವ ಜನಗಳಿಗೇ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ (ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ 1957-58ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಪೂರಕ ಅನುದಾನಗಳು ಎಂದರೆ Supplementary Estimates ಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಖರ್ಚುಗಳು ಬರುವುದುಂಟು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಒಂದು ತರಹ "ಜನ್ಮ ನೆಗಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಔಷಧಿ ಯೇನೋ ಇದೆ. ಅದು ಮೂಗನ್ನು ಕೊಯ್ದುಹಾಕುವುದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆಯೋ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅನೇಕ ಐಟಮ್ಮುಗಳು ಕೆಲವು ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ Technical ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಮುಂದೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು. ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆಯೇ ಖರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಗುವಾನಿ ಮರಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಂಧದ ಮರಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ 18,57,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕ್ಷಾಮನಿಧಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಒಡೆದುಹೋದ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಲು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ, ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಡ್ಡಿ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Demand No. 5—ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾನಿ ಮರಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ 18,57,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪದೇ ಪದೇ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕಾಡಿನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಖರ್ಚಾಗುವುದರ ಎರೆಡರಷ್ಟಾದರೂ ಬರಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 8ರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು 13ನೆಯ ನಂಬರ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ Mysore Gazetteer (to be opened) ಎಂದು ಹೇಳಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣ ಚೀಫ್ ಎಡಿಟರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಪುನರ್ ಮುದ್ರಣ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಗಣಿ ಸಂಪತ್ತು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ ಅಗತ್ಯ. ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 18ರಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆಪಟ್ಟಣಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೇಷ್ಮೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಡೆ Pay of Officers

ಕಾಲಂನಲ್ಲಿ 13,800 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, Allowances and Honoraria ಕಾಲಂನಲ್ಲಿ 9,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ T.A. & D.A ಕಾಲಂನಲ್ಲಿ 15,400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಆಫೀಸರುಗಳ ನಂಬಳ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಅಲೋಯೆನ್ಸು ಮತ್ತು ಭತ್ಯೆ ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆಫೀಸರುಗಳು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಫೀಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆಯೇ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 20ರಲ್ಲಿ Grants to Universities ಎಂದು ಹೇಳಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತರ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೂ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು 16½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಗ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹೆಚ್ಚಿಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈವರೆಗೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾಗಲೇ ಒದಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸಹ ಯಾವತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಅಫಿಲಿಯೇಟೆಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಾಟ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಆದಮೇಲೆ ಆ ಗ್ರಾಂಟಿನ ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೊಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 32ರಲ್ಲಿ 15,52,000ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 25ರಲ್ಲಿ Dairy Development Scheme, Bangalore Milk Supply Scheme ಎಂಬ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಕೆಲವರು ಡೈರಿಫಾರಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಎತ್ತು, ಹಸು, ಎಮ್ಮೆ ಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ನುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ರವಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಡೈರಿಫಾರಂಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಗಾ ಇಡಬೇಕು. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟಿನಲ್ಲಿ To meet the cost of purchase of milk ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಡೈರಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿಗೂ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಆವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲೆ ಫೆಂಟ್ ಗ್ರಾಸ್ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಬೆಳಸಿದರೆ ಇದನ್ನು ಎರಡು, ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ಅದು ಮತ್ತೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಹುಲ್ಲಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದುದು. ಗೋಮಾಳಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆಳಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರ, ಬೀಜ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಬರಿ ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ ಸಹ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 47ರಲ್ಲಿ ನಾಲಾ ರಿಪೇರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲಾ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ರಸ್ತೆಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಮೈಲಿ.ಅರ್ಧ ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ನಾಲಾ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಆ ನಾಲೆಗಳು 12-15 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದವಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ರಿಪೇರಿಯಾಗದೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನಾಲಾ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೊನೆಯ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಒಂದು ಮೈಲಿ ನಾಲೆ ರಿಪೇರಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೂ ಸಾಲದು. ಈ ಬಾಬಿಗಿನ್ನೂ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಯಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಬಾಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿ. ಖಾದಿ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ 35 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಏನು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲದ ಅನೀತಿಗಳು ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಹಾಕದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ ಭತ್ತವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ದಾಸ್ತಾನು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿ ಡಿಪೋದಲ್ಲಿಯೂ ನೂರಾರು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತ ಗೆದ್ದಲು ಹತ್ತಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲಿ ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭದ್ರವಾದ ವೇರ್‌ಹೌಸುಗಳ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲಿದ್ದಾಗ ಕೊಂಡ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನೂ

(ಶ್ರೀ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್.)

ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳು ಹಾಗೆ ಕೆಡದಿರಲು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಕೇವಲ ಅಗತ್ಯವಿರತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಭಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ (ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, 1957-58ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನೀಗ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಕೆಂಪಹೊನ್ನಯ್ಯನವರು ತುಮಕೂರಿನ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಲೇ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಸಲು ಆರು ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರೂ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಆ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಸಲು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಂಜೂರು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇನ್ನೇನು ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಬೇಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಚಾರ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ತುಮಕೂರು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 2,000 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಆ ಪೈಕಿ 200-250 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ವಿರಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮೇರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಜನರು ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾನ್ಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಏರುತ್ತಿರುವಾಗ ತುಮಕೂರಿನ ಜನಗಳು ಏನು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆತಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆ? ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟಡ ಏರುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೇನಾದರೂ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೋಟಾ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಯಾವ ಕೋಟಾವನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡ ಬೇಕಾದರೂ, ಎಷ್ಟು ಮಹಡಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡದೆ ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಇತರರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೂ ಕಾಲೇಜು ದರ್ಜೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಒಂದು ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕಾಲೇಜಿನ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಶಿಲೆ ಈಗ ಎಲ್ಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 75 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದು ಎಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದೆ ಅಂದರೆ ಶಾಂತನಿಕೇತನವೇ ಆಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದೆ. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹುಡುಗರು ದಿನವೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರು 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು 24ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ವಿಷಯ. ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್ ಇತ್ಯಾದಿ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಂದು 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೇನು ಮಾರ್ಚಿ 30ನೇ ತಾರೀಖು ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವವರು, ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯುವವರು, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಲೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಮನೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲು ಒಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪೋಲು ಆಗಬಹುದೇ? ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅವರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವುದಾದರೆ, ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆದರೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ವಾಸಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆ ಮಠಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಹೊದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ 20 ವರ್ಷಗಳು ಹಾಗೆಯೇ

ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ನರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಸಹಭೋಜನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು, ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಅದನ್ನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ನೆಳಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅನುಕೂಲ ಅವರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತನವರೆಗೂ ನರಿಯಾಗಿ ದೊರಕಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹತ್ತಾರು ಜನ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಷಯ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯಕರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಸಹಭೋಜನಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಇಂತಹ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಹಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. 100 ಜನಗಳು ಇರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಜನರಿಗಾದರೂ ನರಿಯಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಕು. ಅದೇ ಮಹಾ ಸಾಧನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಇನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಈ ಐಟಂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಲ್ಲ. ಈ ಐಟಂಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಒರಿಜಿನರ್ ಪ್ರೊವಿಷನಲ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಐಟಂ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟು ಎಂದು ಒಂದು ಐಟಂ ಇತ್ತು. ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಇದರಿಂದ ಆ ಐಟಂನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಂತಹ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆ ಐಟಂನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಈಸಲ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಇನ್ನಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1948ರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಒಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು ಲೇಸು. ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಐದು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇಕಡ 95 ಮಂದಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೇ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತಪ್ಪು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಮೆರಿಕಾದ ನೀಗ್ರೋ ಜನರ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 90 ಇದೆ. ನಮ್ಮದು 50 ಆದರೂ ಆಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗದೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ದರ್ಜೆ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ದರ್ಜೆ, ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣದ ದರ್ಜೆಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ರಾಜ್ಯದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾದಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ॥ ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದೀವರ್ (ನಾಮನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಪೇಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಮೊದಲು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 13ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಮೈಸೂರು ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ವಿಷಯ ಇದೆ. "The post of the Chief Editor and other staff required for revision and publication of *Mysore Gazetteer* were sanctioned in October 1957. An advance of Rs. 9,000 was made from the Contingency Fund as this constituted a new Service" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿಗಳು ಬೇಕಾದರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೆ ರೈಸ್ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಹಯವದನರಾಯರ ಎಡಿಟರ್‌ಷಿಪ್

(ಡಾ॥ ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದೀಮಠ್)

ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ಪ್ರತಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿವೆ. ಅದರೂ ಅವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ರಿವಿಷನ್ ಆಗ ಬೇಕು. ಇದರ ನಂಗಡ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವು 1893ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಟ್ಟವು. ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅವುಗಳ ಯಾವ ಪ್ರತಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕೊರತೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪುನರ್ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಆರು ಜನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದ್ದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ಸ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆವು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಗುಜರಾತಿಗೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ್ದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಗುಜರಾತಿನದು ಮುದ್ರಣವಾಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಧಾರ್ವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಅದು ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಬಂತು. ಆಗ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ಸ್ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹ ಆಗತಕ್ಕಂತ ವಿಷಯ ಫಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಧಾರ್ವಾಡ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರವೂ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗೆಜಿಟಿಯರ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಮುದ್ರಣ ಆಗಿಲ್ಲ. ರೀಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಆದನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಒಂದು ಠರಾವು ಪಾಸು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ''ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ಏನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದರೊಳಗೆ ಇದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಇದೆ. 1873ನೆಯ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 80 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ, ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಪ್ರಕಟಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ನಮಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತೀರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇತಿಹಾಸ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರಂತೆ ಮಂಗಳೂರು ಕಡೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂಥ ಉತ್ತಮವಾದ ಗೆಜೆಯಟಿರ್ ಬರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಭಿನಂದನೆ ಇದೆ. ಅದರ ನಂಗಡ ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಚನೆ ಇದೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊವೈಡ್‌ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗೆಜಿಟಿಯರ್ ತಯಾರುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಕೆಲಸ. ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ನುಂದರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಲಹೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಫ್. ಕಟ್ಟೀಮನಿ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ನಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಪೂರ್ಯಕೆಗಳನ್ನು, ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು 'ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಏನಿದೆ ಅದು ಸಾಧುವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯಮಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ತಪ್ಪದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ವಿಷಯಗಳು ನಂತರ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೆ ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ಸಲ ಬೇಡಿದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಇದು ಸಾಧುವಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು. ಬೇಡಿಕೆ ಸರಿಯಾದುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು. ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಡುವುದು ಸಾಧುವಾದಂಥ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈಗ 4,91,09,700 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅಡ್ಜೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ 57, 57—Aಮತ್ತು 58 ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಈ ಮೂರು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್‌ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಉಳಿತಾಯಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೆಮೊರೆಂಡಮ್ಮಿನ ಮೊದಲನೆ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಸ್‌ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯ ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಏರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವೆಚ್ಚ ಬರಲು ಮೊದಲನೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಇದು ಹೊಸ ಸರ್ವೀಸು ಆಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿ ಚೋಕನ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇಟ್ಟು ಈ ಹಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 16 ಲಕ್ಷ ಬೇಡಿದರೂ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆಯೇ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಐದುಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಚೋಕನ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದು

ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ರೀತಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಕರವಾದ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯವೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪೂರೈಕೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA. – Sir, I am indeed grateful to all the Hon'ble Members who have participated in this discussion and have rendered very valuable suggestions. Various subjects have been dealt with. Various suggestions have been made in the course of the debate, so that Government may take note of and rectify the matters in future. I must congratulate members on this. They will be taken note of and Government will pay the highest respect to these suggestions and wherever practicable and possible, these suggestions would be carried out. But, I must confessof certain amount of disappointment with regard to criticism that has been levelled without proper appreciation and complete study of the whole matter.

Sir, these Supplementary Demands are nothing new either in this State of this Government. There is provision for these Demands in the Constitution itself. Even the framers of the Constitution, perhaps as wise as ourselves, have thought it fit and necessary that for efficient and smooth working of the Government Supplementary Demands will have to be made and therefore they have made provision for that. Apart from that, we must not fail to take note of the various aspects with regard to the new instances. Sir, it is well-known that a Government and particularly, a Government of a progressive State cannot be stagnant, cannot be indolent and they have to take advantage of the various opportunities that present themselves and the situations that may arise and which may not have been contemplated earlier. When an opportunity comes, when the Central Government take a decision to give financial assistance, I am sure that no member would say that such an assistance should be refused because it was not included in the Budget. I do not think that any Government or any Party could visualise everything while preparing the Budget and include every item in it. Sir, the Budget is prepared with much care so that no aspect escapes the attention. The Budget is fully and meticulously debated upon. Still, Sir, necessity for placing such Supplementary Demands does arise.

Sir, some of the items have been criticised without even being studied well. Take Demand No. I. Only if Hon'ble Members who criticised this had the patience to refer to page 27 of the Budget, they would have found that provision has been made undre "13 other Taxes and Duties." As the charges are classifiable under this head, the grant obtained under "13 Other Taxes and Duties" is surrendered and additio al grant to this extent is asked for under this Demand. So, it is abundantly clear that there is nothing new. All that is required is to regularise. Does it show any lack of vision while Budgeting or is it only a minor ministerial adjustment which does not affect the financial position of the Government or the State? To get up and say: "What did the Government do at that time? Had they no vision?" is not right. I do not think any one can say as to what exactly would be the expenditure on the several items. I challenge that it would never be possible. It would be impossible to say that on a particular item Rs. ten thousand, fifteen annas and three pies shall be the expenditure and nothing more. These things will have to be taken considering the market fluctations regarding various commodidies. I will not go into detail but I referred to this elaborately only with the purpose of showing how unhelpful these criticisms were.

Sir, Demand No. 2 is an expenditure to be incurred towards remuneration to Shanbhogues and Patels. The word Kanungo Establishment means the Village officers and this is a term which is known to those that come from Bombay area. Perhaps a more specific word could have been given to this term; I do not blame anybody for that. But, that is not going to change the position. Only if members had seen the complete reference in the Explanatory Note, there would have been no trouble. Sir, Budget copies

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

have been supplied to members and even if they ask for a fresh copy, they could have got it. But, to say that the explanation is not easily understandable is not right. They have not seen the Budget and criticised this Demand, because this is only an additional amount for further expenditure. Therefore, the criticism offered in this regard is really un-understandable by me. Against the current year's grant of Rs. 9,90,000 an expenditure of Rs. 11,20,518 is incurred to the end of November 1957. All this should be regularised before the year end.

With regard to Demand No. 5, there was some confusion. Sandal wood and sleepers are mixed together. I do not think whether it could be possibly done unless the Note is ignored. Whenever timber is available in increased quantities, it would be supplied to Railways on very attractive terms. Without caring to see whether it is a profitable venture or a losing contract, if simply criticisms are levelled because 18 lakhs are asked, it is not right. But, though it may be profitable, when any expenditure is incurred, it must be brougt to the notice of the House and the House must say whether Government is going to incur the expenditure on a right thing or not. The amount under this Demand is for the increased quantities of timber and sawn materials to be supplied from Belgaum Circle and supplies of additional quantities of sleepers from South Kanara and Shimoga to Railways. All the criticism in this regard, I must say, is misplaced. With regard to item (3), it is the increase in working cost. Absolutely, it is said, it is working cost. It is also said that the expenditure is partly covered by increased revenue. There is increased revenue. The increased revenue will exactly be known only at the end of the year. So, there is nothing which the Government propose to hide at all. If they ask anything and if we cannot give off hand, it is only because the figure. would be elsewhere and it will be known only at the end of the years Therefore, I am really unable to accept the criticism levelled.

Demand No. 7. Sir, very interesting critscism was levelled. If Hon'ble Members would just read the Explanatory Note, it would make the position very clear. The hundred rupees asked for is only a token demand. Token grant is not introduced for the first time and it is a very well known procedure where the Government comes under all fire and criticism in the House and therefore, Government put down only the inevitable and the right thing.

With regard to Demand No. 8, "Other Taxes and Duties, (a) Collection Charges", it is stated that the "additional expenditure is on account of the reorganisation of the Department of Commercial Taxes with effect from 23rd November 1957." It is well-known that when integration takes place, when society progresses and when scales of pay are revised, more money will have to be spent on officers and establishment. But to say that after the Budget is passed, even if it is absolutely necessary to increase the salary or dearness allowance of any officers or establishment, it should not be sanctioned unless it is provided for in the budget, is a principle which no Government can accept; at any rate, the present Government is unable to accept such an argument that it should have been provided for prior to the passing of the Budget. So when these things have been done and expenditure has been incurred therefor and we have placed the matter before the House, there is no point in saying that the expenditure on a particular item should not have been incurred. I could have understood the criticism that the expenditure on a particular item could have been reduced, but I cannot understand the criticism that has been levelled against this demand.

Then, with regard to Demand No. 10, the explanatory note says that an "outlay of Rs. 25,91,343 according to departmental figures has already been booked up to the end of November 1957, against a provision of Rs. 22,00,000 in the current year's

estimates." Is it or is it not the duty of the Government to bring to the notice of the House that what has been provided for as a tentative basis on a reasonable forecast has been found to be not sufficient and so larger amounts have been spent and they are to be considered by both the Houses of the Legislature? So I cannot understand the criticism that has been levelled. As stated in the note itself, "extensive repair works had to be undertaken as many of the tanks were damaged as a result of rains."

Mr. CHAIRMAN.—Some Hon'ble Members have complimented Government for having incurred that expenditure.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Government is grateful to the members for their useful criticism, but I cannot understand the criticism of the kind levelled by certain members. As mentioned in the note, the breaches to the tanks were caused by rains. Is it possible for any Finance Minister to stop the rains? If breaches are caused due to excessive rains, that is unavoidable and no Finance Minister can stop it. So, Sir, I will not take the time of the House by elaborating on this in detail.

The next item is with regard to interest on debt and other obligations. This is a charged item and so it is not at all an optional payment. Members will kindly recollect that a loan was floated in 1957. Provision for floating the loan could not have been provided for in the Budget unless the terms for floating the loan had been settled. This is a thing which took shape and which was finalised after the Budget. That point has got to be borne in mind while making any criticism. Then it was also said that members did not know what were the assets that Government got and what were the liabilities that Government had to undertake. These debts have come to us from the various integrating areas. We have also got assets from these integrating areas. When we talk of debts, we have also to remember that along with debts assets also have been received. This is such a complicated thing that it is bound to take not only this much time but perhaps more time, to be settled finally. Owing to the peculiar position in which the new Mysore Government is placed, this is inevitable and we cannot possibly help it. One thing that has got to be borne in mind is that the interest which has got to be paid is a charged liability.

Then, with regard to the remarks about the expenditure on the *Mysore Gazetteer*, I am indeed grateful to the Hon'ble Members for their remarks. The Hon'ble Member Dr. Nandimath made a suggestion that this should not be limited to the old Mysore area. Coming as I do from another integrating area, I am very grateful to him for his suggestion because my views also are similar to his views in this respect. I may, however, assure the member that the Mysore State, as it is understood after integration, is inclusive of not only the old Mysore Area but also Bombay Karnatak, Madras Karnatak, Hyderabad Karnatak and Coorg and so Government has no idea of limiting this to any particular area.

Dr. S. C. NANDIMATH.—The amount provided is very small. It is only Rs. 9,000 and it will not suffice for the entire State including all the integrating areas.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—I am sorry for the wrong impression that has been created in the mind of the member because of this small provision. There is reason for that. I may say that after the Budget was framed, the Government of India came to a conclusion with regard to revision of State Gazetteers and formulated a scheme for the revision of State Gazetteers. Under that scheme the Central Government will bear 40 per cent of the cost. The sum of Rs. 9,000 which has been provided here is not the full cost of the scheme. This is only more or less like an advance made for the scheme for the present. Ultimately, the final cost will have to be shared between the State Government and the Central Government. It is mentioned in the scheme that in addition to sharing in the cost of the establishment, the Central Government will share in the cost of printing also. So I would request the

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

Hon'ble Member not to be disheartened in any way by the small provision of Rs. 9,000. As can be seen from the explanatory note itself, it has been mentioned there that "an advance of Rs. 9,000 was made from the Contingency Fund as this constituted a 'new service'." As the expenditure can be met by reappropriation, a token grant for Rs. 100 only has been asked for. The member will, therefore, see that Rs. 9,000 is only a tentative advance and Rs. 100 is only a token grant and the whole cost of the scheme will be shared between the State Government and the Central Government and that the scheme will be extended to all the areas of the new State. With regard to his suggestion about the excellence and the quality of the work, I may assure him that Government will strive its best in this direction because the Mysore Government is as much keen and desirous as any other State Government about maintaining the high quality of the work because it knows that its prestige will be held high only if very high qualities are maintained.

Then, coming to Demand No. 14, this demand for additional grant is on account of the fixation of a uniform rate of D.A. of Rs. 16 per day for all the members of the Legislative Assembly. This is a thing which was passed by an Act of the Legislature and it has got to be met. If the amount already provided for in the Budget was not sufficient for the purpose, an additional amount had to be provided for. There is nothnig unusual about it. This is also an inevitable consequence inasmuch as Government has got a compelling duty to provide for an obligation cast on it by an amendment of the Act with regard to the daily allowance of the members. So I cannot possibly see how Government could have refused to provide for it. Thus, there is no scope for any doubt on this item.

The next demand relates to Ports. I am glad I am the person in charge of the Ports Department and so I can speak with a certain amount of personal knowledge. At the time when the Budget was framed there was no Port Department at all. The idea of creating a separate Ports Department came in the forefront for the first time after the Budget was framed. Our State has got a vast sea coast and a number of potentially brilliant and good ports. If these are to be exploited and worked to provide an access from the hinterland to the sea, then the development of the ports was inevitable. It was for this purpose that the State Ports Department was organised and created. We want to develop our ports. I am sure one day the Mysore State will find these ports as a permanent source of income to the State. The progress of the State will be accelerated by the development of these ports. The provisions under the heads 'Pay of Officers', 'Pay of Establishment' 'Allowances and Honoraria' etc., are absolutely with regard to a new Department that has been set up. These are inevitable when a new Department is set up. I am sure that members will realise that perhaps larger amounts will have to be provided for in the succeeding budgets.

With regard to Demand No. 19, it will be seen that the scheme of the reorganisation of the Department of Mines and Geology was sanctioned in November 1957. If only members had taken pains to understand the real import of this Department, they would have said that the provision that was made was very meagre and ought to have been enhanced.

It is well-known that this State possesses mineral ores of the finest type. We have iron ore of highest purity which can command a productive foreign market. We intend stepping up mining from the present 6 lakh tons to 5 million tons. If this is achieved it would enhance the national income of the State by about 50 crores of rupees. If this is the potentiality, would it be right to criticise that progress in this direction should have been held over? Personally, I feel that this matter should have been attended to much earlier. I do not

therefore find much merit in the criticism as far as this item is concerned.

I would now take up criticisms in regard to Demand No. 20. This item is connected with the grant under "37 Education" and is to be met by reappropriation of the savings under 'Education'. It has been accepted on all sides that the University has to be adequately provided for. This is because of several other factors.

The next item is with regard to the medical establishment and the Drug Controller. Members are aware of the recent enactment of the Government of India, which introduced various measures to implement which financial provision in the State Budget is necessary. It is only good luck that the State Government need not have a separate State Officer for this purpose and they have prevailed upon the Central Government to accept the Director of Public Health, to hold additional charge to administer the Drug Act. It is recognised that this Act should be implemented properly in the interests of all concerned. It is a good thing that the Central Government has given us a certain amount of latitude. The House should be thank ful that the expenditure has been kept on the low side and not on the high side.

Much criticism was levelled by the previous speaker with regard to Demand No. 24. That criticism was of course about the manner of the administration and not against the provision itself. The Central Government was willing to give six lakhs more, provided the State Government would find its way to offer a matching grant. Should this Government let the offer go by because of sheer neglect and refuse to utilise the six lakhs? In fact, I can tell the House that the Center has now offered an additional six lakhs. With regard to Community Centres being fitted with radio sets, Government's aim is to encourage people to listen more and more and instal radio sets in Community Centres wherever possible.

About the Bangalore Milk Scheme under Demand No. 25, in Madras and Bombay Milk supply systems have been introduced much earlier. In Bangalore it was overdue and if the Government have taken the right step of filling a desideratum, I am unable to understand why so much criticism should be levelled against this. It could be seen that this sum has been advanced from the Contingency Fund and the present demand is to recoup the same to that Fund. This expenditure is covered by receipts. It actually means that the Government is not in any way the loser.

With regard to Demand No. 27, the additional grant is required in view of the increased activities of the Bureau of Mineral Development to meet the heavy orders placed by the Mysore Iron and Steel works for the supply of about 11,000 tons of Manganese Ore. The increase in expenditure is covered by increase in receipts. The only thing Government could have done is to allow this order to be fulfilled by private agencies and allow them to earn profits. I do not know why members are unable to see things from this aspect, *i.e.*, the little profit the Government would get. It is really impossible to anticipate this huge order and make a provision before-hand. I will not venture to say much about the Khadi Centre. This could be met by reappropriation and a token grant has been asked for. With regard to the Janata Sikshana Samithi, Dharwar, I must say that I do not know whether it will be possible to do away with the institutions that were prevailing in the various regions, within a period of two years. It has been said that a comprehensive and complete formula should have been evolved in this matter. These are matters which have to be reconciled. It will take more time. I do not know why members forget the splendid work being done by this Samithi. No provision was made in the Budget, and an advance was given from the Contingency Fund. The present Demand is to recoup the advance. This is also fully covered by Central loan. Sir, if the members do not read and fully understand the notes supplied to them, it becomes difficult for me to intervene and explain things at every stage.

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

With regard to the Labour Courts, I can speak with full knowledge on this subject. The labour laws are constantly changing and the pattern of industrial disputes and the courts requiring to administer them is changing fast. That change has to be effected at the instance of the Central Government. One is the Labour Court and the other is the Industrial Tribunal. The Labour Courts have to be constituted. On the other hand, the grievance has all the while been that the required number of courts have not been established. They have stated that two courts would not be enough and at least half a dozen more would be necessary. These courts are doing very useful work and it was impossible for anybody to avoid constituting these courts. This is a matter which has arisen after the Budget was prepared. This is now placed for the approval of the Legislature.

There was some criticism with regard to Item No. 3 under 'Original Works-Communications.' Some dark criticism or un-understanding criticism was levelled against it. I am using the words with deliberate purpose. If an attempt is made by the Finance Department to cut down the expenditure, is it faulty preparation of the Budget? With a view to ensure that minimum expenditure is made, an attempt is made to slash out expenditure. When the actuals have been more, what else could be done than incur the expenditure and come here? I can very well understand if an item of expenditure is pointed out as being defective. What is necessary has however to be provided. I am grateful to the reminder that the Chair was pleased to make with regard to the Public Works Department. With regard to item No. 3, three works, *viz.*, construction of bridges across (1) Uppanda River (2) Kalyanapur River and (3) Mabukkal River in South Kanara District have been since sanctioned. I would emphasise the word "since" because I am told that the entire cost of this will be borne by the Central Government. Though the Central Government sanctions the scheme, it is the State Government that would have to execute it and hence a provision is necessary.

Finally, Sir, members have stated that Government should not have come up for Supplementary Grants to the extent of 4 crores. As if 4 crores is a very big figure for this big State. Many of these items are such as could not be foreseen at the time the regular budget was prepared. For example, famine relief. This is something about which nobody, even the best astrologers, could predict with certainity. I would not venture to enter into greater detail, because nothing tangible has been said. With regard to Demands Nos. 38 and 41, the Wood Preservation Plant has not paid the seigniorage due to the divisions on the raw materials in the last year for want of adequate grant. Hence the need for the additional grant. This increase is however covered by corresponding increases under gross receipts. So, Sir, my answer will be the receipts are there to cover up further expenditure. I do not know whether there is any real merit with regard to the criticism. Sir, with regard to Demand No. 14, there are various items of importance. In fact, there is a certain amount of feeling prevailing among the public that even this expenditure incurred is not adequate enough. Therefore, I will not venture to get into the merit because no demerit of any item of expenditure has been pointed such as that it could have been avoided or could have been met in any other manner. Sir, with regard to Demand No. 51. I must certainly congratulate the Health Minister on the step that he took. If that step had not been taken, then I do not know whether Hubli Medical College would have been ushered into existence for another couple of years. The House is aware, the members are aware and the public are aware what great pressure and strain the Government has been put to find the money, but when the country is in need of a large number of doctors, the strain the Government has undergone is little or nothing when compared to the benefits we are getting. I really do not understand the criticism when it is seen that

at the time of preparing the original Budget Estimates, for want of Government of India sanction, estimates could not be provided. So, unless we have got the method to control and tell the Central Government before the Budget is finalised that all these things are going to be done, I am unable to understand how we can avoid this supplementary demand. That is why a token demand has been asked for and I certainly submit to the House that there is absolutely nothing wrong in it. Sir, with regard to Demand Nos. 57 and 57A, I really fail to understand the kind of criticism against them. On the other hand, I was expecting a word of appreciation. If this Contingency Fund had not been enhanced by a crore of rupees and arrangements to purchase paddy had not been made, the State Government and the public, particularly the poor raiyat and the person who has to find his food, would have been faced with a very very awkward situation. With regard to the steps that have been taken by the Central Government, we have no control and if the Central Government were to say : "You please go ahead and make your own purchase with your own money and whatever assistance we will give whatever subsidy we will give and whatever help we will render, will be given at a later stage", what can we do? As a matter of fact, the change in the policy could not be foreseen at the time of framing the Budget. So, we on our own responsibility and in the interest of the public and persons the Government is entrusted with, made the purchases. It is a small amount; One crore of rupees is absolutely nothing when compared to the dimensions and the quantity that had to be purchased. I certainly will not venture to comment about the remark that certain money found in gunny bags disappeared. It is all right if one wants to ridicule. But there is nothing like that. One crore of rupees is invested or is going to be invested for purchasing paddy and rice at various centres. This money will not be sufficient and more money has to be found. We will see that no loss is going to arise out of it. If one were to say that it would rain on a particular day in June, I would say that it is not going to rain. So, I would not like to anticipate loss and contend against it at this stage. With regard to the provisions that have been made in the supplementary Budget, I should say there is no force in the arguments advanced by the Hon'ble Members. I have attempted to cover up all the items and I have attempted to meet all the criticisms that were levelled. I only conclude by saying that these four crores of rupees are nothing and they could have been more if only there are greater possibilities of spending more, because there are items which have been sanctioned. I would only remind the House that there are various surrenders that have been made and lapses that have been allowed and therefore if these demands still come to the extent of $4\frac{1}{4}$ crores of rupees, I must really say that the Government have done its very best to see that nothing is wasted and nothing is badly spent. Therefore, Sir, I feel that the criticisms that have been levelled against these various Demands have been sufficiently met by the Government.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 24ನೆಯ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ತಕ್ಕ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ 19 ಲಕ್ಷ ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಹೊಸ ಮೈಸೂರುರಾಜ್ಯ ಆಗಿ ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಡಬಲ್ ಆದಮೇಲೂ ಸಹ ಅದೇ 19 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹಿಂದಿನ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ, ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಅದೇ ಸೇರಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆದಮೇಲೆ ಇದನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇದಾದಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಉದಾರವಾಗಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ಹಣವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆರು ಲಕ್ಷ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರು ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದಮೇಲೆ ಅವರು ಆರು ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಹೀಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ಅಡೀಷನಲ್

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ)

ಗ್ಯಾಂಟಾಗಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಬಂತು. 19 ಲಕ್ಷದ ಜೊತೆಗೆ ಈ 12 ಲಕ್ಷವನ್ನೂ ಸಹ ದೇಶಾವಳಿ ಹಂಚಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ಯಾಂಟು ಯಾವಾಗ ಬಂತು ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂತು. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಹಂಚಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಆ ಗ್ಯಾಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್‌ಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ಭಜನೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಭಜನ್ಸೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡಿ ; ಯಾರು ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಜನೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಗ್ಯಾಂಟ್ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರಯ್ಯನವರು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಹರಿಜನ್ ಡೇ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್ ಡೈನಿಂಗ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಹರಿಜನ್ ಡೇ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್ ಡೈನಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ಡೈನಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಹರಿಜನ ಡೇಯಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿದೆವು. ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರ ಜಾತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಡೇ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಮರೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಅವರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹರಿಜನ್ ಡೇ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಮರೆತಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟೆವು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಇಂಟರ್ ಡೈನಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪುನಸ್ಕರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹೋಯಿತು ಎನ್ನುವ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆ ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಖರ್ಚುಮಾಡುವದು ದುಡ್ಡು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಸೆಂಟರನ್ನು ಮಾಡಿದುದ್ದು ಖರ್ಚುಮಾಡ್ದಿ ನವರ್ಣ ಹಿಂದುಗಳು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಊಟಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಇವರೊಡನೆ ಊಟಮಾಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸವರ್ಣ ಹಿಂದುಗಳು ಹರಿಜನರೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು humiliate ಮಾಡಿ ನಾವು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರಕಾರ ದುಡ್ಡನ್ನೇಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು ! ಹಾಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಈಗಾಗಲೇ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ.

ಅನಂತರ "Harijan Day" ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು, ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವೂ ಸಹ ದುರುಪಯೋಗವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಲನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಈ ರೀತಿಯ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಬಂತು; ಮತ್ತು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಗಂಗಾಧರಯ್ಯನವರು, ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಆವಶ್ಯಕ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ.—ಈ ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡಕ್ಕಾಗಿ 6,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಪೋಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ಯಾಂಟುಗಳ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ ಫೈಕಿ ಅನೇಕ Community Centres ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲೂ ರೇಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೇಡಿಯೋ ಸೆಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹರಿಜನರ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಹೀಗೆ Harijan Day ಮತ್ತು Dining centres ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು Community centres ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದರಂತೆ communal disability ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೊಪಗ್ಯಾಂಡ ಮಾಡಲು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ವಿದ್ಯಾ, ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಿಗಾರವರು

ಬಹಳ ನಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ University grants ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನನಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಈ ರೀತಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವಾಗ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದವರು; ಪುನಃ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳತಕ್ಕ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "New Service" ಎಂದು ಇಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆಯೋ ಏನೋ ಅಥವಾ ಇರತಕ್ಕದನ್ನು ಓದದೆಯೋ ಏನೋ "New Service" grants ಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ, New Service ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :—

"The Supplementary Statement has to be presented to the Legislature (*a*) when the origininal provision is found to be insufficient for expenditure, (*b*) when expenditure has to be incurred upon a new service not originally contemplated. The term "New Service" has not been defined in the Constitution. In other States, the interpretation of this term has been given by the Public Accounts Committee of the Legislature and a body of case law has been evolved on the basis of such interpretation. The Public Accounts Committee in old Mysore which considered the Audit and Appropriation Accounts of 1949-50, has evolved an interpretation of this term and no such interpretation has yet been evolved in the New State. Although Government could meet unforeseen expenditure from the Contingency Fund, a regular demand has to be placed before the Legislature for the recoupment of the amount met from the Fund."

ಅಮೇಲೆ

"It will be seen from the schedule that in certain cases expenditure met out of Contingency Fund in the first instance is met by reappropriation later on. In such cases, the Finance Department has proposed only a token grant to bring the matter to the notice of the Legislature."

ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬಂದಿತು. ಕೆಲವರು ಹೇಳಿರುವ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈಗ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಫೈನಾನ್ಸಿನವರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿಯುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ 7½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಪ್ರೊವೈಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಫ್. ಕಟ್ಟೀಮನಿ.—ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಾಗಿ. ಈ ಸಂಬಳದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—Affiliated College ಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮ್ಯೆಯಂಗಾರ್ಯರೂ ಸಹ ಹೇಳಿದರು. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಒಂದ clarification ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ clarification ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸರಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಖೋತಾಬೀಳುವ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಈ ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಅಪ್ಲೈ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ತುಮಕೂರಿನ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದು, ಇದರ ಕಾರಣ ವೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಈ Affiliated ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬಿಲ್ಲುಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆರ್ಡರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ನಿಧಾನಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಎಂದರೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

Mr. CHAIRMAN.—The general discussion on the Supplementary Estimates for the year 1957-58 is closed. I thank the Hon'ble Members for the kind co-operation that they have extended to me for conducting the general discussion on the Supplementary Estimates.

The House now rises and will meet tomorrow at 2-15 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Fifteen Minutes past Two of the Clock on Wednesday, the 12th March 1958.

Karnataka State Archives,
(Departmental Library)
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪತ್ರಾಗಾರ
(ಇಲಾಖಾ ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕ್ರಮಾಂಕ Accession No. (D) 4744
ದಿನಾಂಕ Date.....

WD 414—GPB—900—30-10-58